

Ανακαλύπτοντας ξανά την πολιτιστική κληρονομιά των Caddo

Robert Cast, Timothy K. Perttula, Bobby Gonzalez, και Bo Nelson;

Caddo Nation of Oklahoma και Archeological & Environmental Consultants, LLC

Ο σκοπός αυτού του άρθρου είναι να καταδείξει τη σημασία συνεργασιών μεταξύ φυλετικών κυβερνήσεων και αρχαιολογικής κοινότητας. Μία πλευρά αυτής της συνεργασίας είναι η εξερεύνηση των υποθέσεων που σχετίζονται με το Νόμο Περί Προστασίας και Επαναπατρισμού Τάφων Ιθαγενών Αμερικανών (Ινδιάνων) (NAGPRA). Για τους Caddo, η συνεργασία με την αρχαιολογική κοινότητα δε μπορεί παρά να ενδυναμώσει τις όποιες διεκδικήσεις τους σχετικά με τα ανθρώπινα κατάλοιπα και τα συνανήκοντα ταφικά αντικείμενα, άσχετα ταφικά αντικείμενα, ιερά αντικείμενα, και αντικείμενα με πολιτιστική πατρότητα όπως καθορίζονται από τον NAGPRA.

Όνειρα στην Ακρη του Κόσμου και Άλλες Επικλήσεις της Ιστορίας των O'odham

Chip Colewell, American Academy of Arts and Sciences

Οι φυλές O'odham, οι Tohono O'odham και οι Akimel O'odham, έχουν μία μακρόχρονη ιστορία στις γυμνές ερήμους της Ευρύτερης Νοτιοδυτικής Περιοχής της Βορείου Αμερικής. Αντλώντας από ένα εθνοϊστορικό πρόγραμμα συνεργασίας με τους γέροντες των O'odham και πολιτισμικούς συμβούλους, αυτό το άρθρο παρουσιάζει μία μελέτη των τρόπων με τους οποίους αρχαίες και προπατορικές περιοχές είναι θεμελιώδη μέρη της εμπειρίας των O'odham σήμερα. Εστιάζοντας στην Πεδιάδα του Σαν Πέδρο, μία παραδοσιακή περιοχή που πλέον δεν ελέγχεται από τους απογόνους των O'odham, μπορούμε να αρχίσουμε να ξετυλίγουμε τους πολύπλοκους δεσμούς που συνδέουν τους Ιθαγενείς Αμερικανούς με τα υλικά τοπία που δημιούργησαν οι πρόγονοί τους. Αυτά τα ζητήματα αποκτούν μεγαλύτερη σημασία και επιτακτικότητα μέσα στο πλαίσιο αξιώσεων σχετικά με την Ιθαγενή πολιτιστική κληρονομιά και την ολοένα και μεγαλύτερη ανάγκη να εξισορροπηθούν οι αξίες των πολλαπλών δικαιούχων Διαχείρισης των Πολιτισμικών Πόρων. Επιχειρηματολογώ ότι οι επιστήμονες χρειάζεται να κατανοήσουν καλύτερα αρχαιολογικές θέσεις και αντικείμενα, όχι μόνο για το τι μπορούν να μας πουν για το παρελθόν, αλλά και για το τι μπορούν αυτά τα μέρη και πράγματα να μας πουν για το σύγχρονο κόσμο μας.

(Λέξεις-κλειδιά: O'odham, εθνοϊστορία, πολιτιστική κληρονομιά, αρχαιολογικό τοπίο, Κοιλάδα Σαν Πέδρο)

Διχασμένες Κοινότητες: Η Πολιτική Οικονομία των Τοπίων Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Νοτίου Αφρικής

Alinah Kelo Segobye, University of Botswana

Η πολιτιστική κληρονομιά της νοτίου Αφρικής μπορεί να αποσαφηνίσει το πώς η διαφωνία μεταξύ της πολιτιστικής κληρονομιάς και της διαχείρισής της μπορεί να αντανakλά πιο συστηματικές τριβές στον τρόπο με τον οποίο κατασκευάζονται οι ταυτότητες. Τέτοιες συγκρούσεις μπορούν εν μέρει να αποδοθούν στους τρόπους που έχει κατασκευαστεί το παρελθόν μέσα στην κοινωνία. Κάποιες παραδόσεις αμφισβήτησης των αξιώσεων για πόρους, ειδικά για γη, είναι έκδηλες σε σύγχρονες συγκρούσεις που σχετίζονται με την ταύτιση, την αξία και τη χρήση πολιτισμικών τοπίων στη νότιο Αφρική σήμερα. Οι επιχειρηματολογίες σχετικά με την ιθαγένεια και τη χρήση πολιτισμικών χώρων στη Μποτσουάνα και τη Νότιο Αφρική υποδηλώνουν ότι οι αρχαιολόγοι και οι εργαζόμενοι στην πολιτιστική κληρονομιά δεν έχουν ακόμα ασχοληθεί με το πώς γράφεται το παρελθόν, ιδιαίτερα το πώς συσκευάζεται το παρελθόν για δημόσια κατανάλωση. Αυτή η διαλεκτική χρειάζεται να τοποθετηθεί στα συμφραζόμενα των παγκόσμιων συζητήσεων ιθαγενών και άλλων αρχαιολογιών - οι Αφρικανοί αρχαιολόγοι μπορούν να μοιραστούν τις εμπειρίες τους σχετικά με το πώς οι μεταβαλλόμενες πολιτικές οικονομίες των χώρων όπου

εργάζονται έχουν αντίκτυπο στη δημόσια πρόσβαση στο παρελθόν. Με το ίδιο σκεπτικό, μία παγκόσμια αρχαιολογία ευαισθητοποιημένη σε μερικές από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι ενεργοί αρχαιολόγοι και το κοινό στην Αφρική μπορεί να προσφέρει επαγρύπνηση για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και της ιθαγένειας στο μέλλον, τηρώντας ταυτόχρονα τις ευρύτερες φιλοδοξίες μιας παγκόσμιας αρχαιολογίας με ακεραιότητα.

Η Αρχαιολογία των Μάγια και η Πολιτική και Πολιτιστική Ταυτότητα των Σύγχρονων Μάγια στη Γουατεμάλα

Avexnim Cojti Ren, First Nations University of Canada

Η αποικιοκρατία άφησε τις φυλές των Μάγια σε μία άنيση θέση σε σχέση με τους Λατινικούς πληθυσμούς στους οικονομικούς, πολιτικούς και πολιτιστικούς τομείς στη Γουατεμάλα. Αυτή η εμπειρία δε διαφέρει από την εμπειρία άλλων Ιθαγενών Εθνών στη Λατινική Αμερική. Όπως και αυτά τα άλλα Ιθαγενή Έθνη, έτσι και οι Φυλές των Μάγια έχουν μία ιστορία αντίστασης που συνεχίζει να εξελίσσεται, με κάθε γενιά να δημιουργεί νέες στρατηγικές για να ανταπεξέλθει στη μειονεκτική της θέση.

Η αρχαιολογία μπορεί να χρησιμεύσει στη συγγραφή μίας ιστορίας που παρέχει σημαντικά οφέλη ή καταστροφικά στερεότυπα για τις κοινότητες των Μάγια. Οι αρχαιολόγοι που ερευνούν στη Γουατεμάλα καλούνται να είναι ηθικότεροι απέναντι στις κοινότητες απογόνων στις οποίες εργάζονται, ειδικά στον τομέα της ερμηνείας και της δημιουργίας θεωριών περί ιστορίας των Μάγια. Οι φυλές των Μάγια επηρεάζονται από τη γνώση που παράγει η αρχαιολογία και έχουν ένα θεμελιώδες δικαίωμα να δημιουργούν τη δική τους ταυτότητα μέσω της ιστορίας.

ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ

Το Παγκόσμιο Αρχαιολογικό Συμβούλιο από μία Κριτική και Προσωπική Οπτική

Pedro Funari, Campinas State University, Brazil

Το άρθρο εξετάζει τα επιστημολογικά και πολιτικά συμφραζόμενα που οδήγησαν στην οργάνωση του Παγκόσμιου Αρχαιολογικού Συμβουλίου και την επακόλουθη ιστορία της επιστήμης. Το ΠΑΣ καινοτόμησε με μία σειρά επαναστατικών πολιτικών θέσεων, για παράδειγμα έναν κώδικα ηθικής, περιφερειακούς και ιθαγενείς εκπροσώπους, μεταφέροντας την αρχαιολογία σε μία νέα, παγκόσμια σκηνή. Ως πρώην γραμματέας του ΠΑΣ, ο συγγραφέας επιχειρηματολογεί για μία χαλύβδωση των δημοκρατικών στοιχείων του οργανισμού.

Πανηγυρίζοντας τις Διαφορές

Robin Torrence, Australian Museum, Sydney

Τα μεγάλα συνέδρια είναι ένα αναπόσπαστο μέρος εκείνων των στοιχείων που συνιστούν το ΠΑΣ. Παρά τις διαφωνίες και τα εμπόδια, είναι πολύ επιτυχημένα στο να συγκεντρώνουν μία ποικιλία ανθρώπων ούτως ώστε να μοιραστούν μία ευρεία γκάμα γνώσης και απόψεων. Οι καιροί έχουν όμως αλλάξει και τώρα το ερώτημα είναι εάν το ΠΑΣ θα έπρεπε να αναζητήσει εναλλακτικές προσεγγίσεις. Προτείνω ότι το ΠΑΣ θα πρέπει να λάβει υπόψιν του ότι οφείλει να πασχίσει περισσότερο για τη στήριξη τοπικών πρωτοβουλιών και μικρών, εστιασμένων και πολύ ετερογενών συναντήσεων, καθώς έχουν καλύτερες μακροπρόθεσμες δυνατότητες να συμπεριλάβουν μία ευρύτερη ομάδα ανθρώπων, να προωθήσουν τη διαφορετικότητα και να ενθαρρύνουν έντονες και παραγωγικές αλληλεπιδράσεις.

Απελευθερωτική Αρχαιολογία, Αρχαιολογίες της Απελευθέρωσης και το ΠΑΣ

Larry Zimmerman, Indiana University-Purdue University Indianapolis και the Eiteljorg Museum

Όσο οτιδήποτε άλλο, το ΠΑΣ αμφισβήτησε την επιμονή της διαδικαστικής αρχαιολογίας ότι η αρχαιολογία είναι αντικειμενική και απολιτική, πράγμα το οποίο είχε αποξενώσει Ιθαγενείς φυλές επειδή έτεινε να απανθρωποει και αυτές και τους προγόνους τους. Το ΠΑΣ έφερε στο προσκήνιο την πεποίθηση ότι η αρχαιολογία υφίσταται σε πολιτικά συμφραζόμενα που πρέπει να ληφθούν υπόψιν σε οποιαδήποτε κατασκευή και χρήση του παρελθόντος. Το ΠΑΣ δόμησε έναν οργανισμό που έδωσε φωνή σε εκείνους των οποίων τα παρεθόντα είχαν ανασκαφεί, ερμηνευθεί και ‘κατέχονταν’ ως επί το πλείστον από άλλους. Επιπλέον, το ΠΑΣ υποστήριξε την άμεση συνεργασία με Ιθαγενείς και άλλες κοινότητες απογόνων. Στην ουσία, το ΠΑΣ επιχείρησε να απελευθερώσει την αρχαιολογία από την πρακτική τής επιστημονικής αποικιοκρατίας, μία ιστορία την οποία επισκοπεί αυτό το άρθρο. Υπολοίπεται αρκετή δουλειά ακόμη. Οι αρχαιολόγοι χρειάζεται με προσοχή να κατασταλάξουν σε επιστημολογίες συνεργασίας και στο τι προθέσεις έχουν για την κατανόηση των παρελθόντων που κατασκευάζονται στην πορεία. Ακόμα δυσκολότερη είναι η διαβεβαίωση ότι οι αρχαιολόγοι και οι κοινότητες με τις οποίες εργάζονται συνειδητοποιούν πόσο σημαντική μπορεί να είναι η αρχαιολογία για τη δημιουργία μιας κοινότητας και τη διατήρηση της πολιτισμικής ταυτότητας.